

[Blang.]

man saa det jo nu ved Lagtingsvalgene paa Færøerne —, og derfor skal man ikke bide sig for fast i det Standpunkt: Vi ændrer ikke en Tøddel i J. C. Christensens Love, de skal blive ved at bestaa. Ja, mine Herrer, men hvis Folk fra den anden Side faar Fler-tal her i Salen og eventuelt en Gang i den anden Sal ogsaa, saa spørger de ikke os, om de maa ændre Kirkelovene af 1922; saa ændrer de dem. Ogsaa af denne Grund mener jeg, det maa være forstandigt, om man i alt Fald kunde rykke Spørgsmaal af indre kirkelig Art ud af det politiske Liv og finde en Løsning ved Forstaaelse mellem alle Partier. Og med den Forstaaelse og den Resignation, der er lagt for Dagen baade af Socialdemokratiets Ordfører i Landstinget, Hr. Dahl, og af Socialdemokratiets Ordfører i denne Sal, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, og ogsaa under Hensyn til den Tale, der er holdt fra konservativ Side, og den højtærede Kirkeministers Stilling har jeg den allerbedste Tiltro til, at man kan finde en fornuftig Løsning i det Udvalg, der nedsættes, uden at behøve at gaa til noget af Yderpunkterne.

Saa vil jeg gerne til Slutning gøre en replicerende Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Den Tale, det ærede Medlem holdt i Gaar, var i mange Henseender en fortrinlig Tale, der var ikke saa ganske lidt Sandhed deri, bl. a. var der Sandhed i det ærede Medlems Sammenligning mellem Kirkens Stilling i det engelske Folk og i det danske Folk. Det engelske Folk er et gennemreligiøst Folk, Medlemmerne af det engelske Underhus er meget stærkt præget af deres religiøse Overbevisning, det saa man bl. a. et Eksempel paa under Underhusets Debat om Common Prayer Book, hvor Indenrigsministeren stærkt bevæget og under lydløs Stilhed i Salen talte om Nadverspørgsmaalet. Jeg spørger: Kunde det tænkes herhjemme? Derfor finder jeg det ikke saa forargeligt som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at det engelske Underhus blandede sig i Striden om Common Prayer Book, men det danske Folketing er i den Henseende ikke det engelske Underhus, der er meget stor Forskel. Det er rigtigt, at der i Øjeblikket er en hel Del Død over vort Land og vor Kirke, men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at den Død er vi ikke i Stand til at raade Bod paa ved Lovgivningsforanstaltninger herinde paa Rigsdagen; der maa ganske andre Faktorer til, hvis Liv skal komme dér.

Saa er der en Udtalelse af det ærede

Medlem, jeg vil bede om nærmere Forklaring paa. Det ærede Medlem udtalte, at den grundtvigske Kirkepolitik var død. Det behøver ingen Forklaring, det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, men saa sagde det ærede Medlem, at Indre Mission var gaaet over til at blive ren Forretning. Det tror jeg ikke man kan hævde, i alt Fald vil jeg anmode det ærede Medlem om i denne Henseende at udtale sig lidt nærmere.

Med disse Ord skal jeg anbefale mit Parti — det nytter vel intet —, men i alt Fald en Del af Medlemmerne af mit Parti, at stemme for det Lovforslag, der her foreligger.

Julin: Den nuværende højtærede Kirkeminister og det Parti, hvoraf den Regering er udgaaet, som han er Medlem af, har ikke ønsket paa det nuværende Tidspunkt at rejse en Kirkekamp under nogen Form. Vi mener fra Venstres Side, at de Kirkelove, vi fik i 1922, burde have haft Lov til at bundfælde sig end mere i Folket. Der har ikke efter vor Mening i de Aar, der er gaaet siden 1922, vist sig saa iøjnefaldende Mangler ved disse Kirkelove, at der vil være nogen som helst Grund til at søge dem ændret, vi mener, at Kirken og Folket vilde have været bedst tjent med, at disse Love i alt Fald foreløbig havde faaet Lov til at virke videre. Vi er mange, der mener, at vi for Tiden har saa gode Kaar i den danske Folkekirke som nogen Sinde, og at de ydre Rammer om Kirkens indre Forhold ikke hemmer Livets Udvikling og Vækst. Jeg tror, som jeg tidligere har udtalt ogsaa i dette høje Ting, at en Adskillelse mellem Staten og Kirken en Gang vil komme, men jeg ønsker ikke at være med til at fremme en saadan Adskillelse, fordi det er min Overbevisning, at den ikke vil tjene vort Folk. Jeg ønsker heller ikke i Øjeblikket at være med til at arbejde for en Kirkeforfatning; jeg ved lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Blang, at der ikke staaar noget om dette i det foreliggende Lovforslag, men det har jo været hævdet Gang efter Gang baade i det høje Landsting, her i Folketinget og i de Diskussioner, som er ført ude omkring, at det socialdemokratiske Parti ønsker en fuldstændig Adskillelse mellem Stat og Kirke, og at de Konservative ønsker en Kirkeforfatning under en eller anden Form. Jeg forstaaer ikke den megen Ængstelse hos adskillige, om hvem jeg tror, at de ogsaa elsker vor Folkekirke og gerne vil være med til at værne den; jeg forstaaer ikke, at disse ikke har været betænkelige ved